

ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΛΑΤΑΟΥΕΡ

Έρωτας μ' ένα κλικ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: GUT GEGEN NORDWIND

Από τις Εκδόσεις Deuticke, Βιέννη 2006

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Έρωτας μ' ένα κλικ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Daniel Glattauer

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στέλλα Κουνδουράκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνια Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Deuticke im Paul Zsolnay Verlag, Wien 2006

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: www.johanneszacher.de

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2010, 2.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-453-703-7

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Η μετάφραση έγινε με τη συνδρομή του Υπουργείου Παιδείας,
Τεχνών και Πολιτισμού της Αυστρίας.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΛΑΤΑΟΥΕΡ

Έρωτας μ' ένα κλικ

Μετάφραση: Στέλλα Κουνδουράκη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

15 Ιανουαρίου

Θέμα: Διακοπή συνδρομής

Θα ήθελα, παρακαλώ, να διακόψω τη συνδρομή μου. Γίνεται με αυτό τον τρόπο; Με φιλικούς χαιρετισμούς. Έ. Ρότνερ

Δεκαοκτώ μέρες αργότερα

Θέμα: Διακοπή συνδρομής

Θέλω να διακόψω τη συνδρομή μου. Μπορώ να το κάνω μέσω e-mail; Δώστε μου, παρακαλώ, μια σύντομη απάντηση.

Με φιλικούς χαιρετισμούς. Έ. Ρότνερ

Τριάντα τρεις μέρες αργότερα

Θέμα: Διακοπή συνδρομής

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι των εκδόσεων *Like*, εάν η επίμονη αδιαφορία σας ως προς τις προσπάθειές μου να διακόψω τη συνδρομή μου αποσκοπεί στο να μπορέσετε να πουλήσετε περισσότερα τεύχη του προϊόντος σας, του οποίου το επίπεδο βρίσκεται σταθερά σε καθοδική πορεία, τότε δυστυχώς σας πληροφορώ το εξής: Δεν πρόκειται να ξαναπληρώσω τη συνδρομή!

Με φιλικούς χαιρετισμούς. Έ. Ρότνερ

Οκτώ λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Έχετε κάνει λάθος στον παραλήπτη. Είμαι ιδιώτης και η ηλεκτρονική μου διεύθυνση είναι: woerter@leike.com. Εσείς

θέλετε τη διεύθυνση woerter@like.com. Είστε ήδη το τρίτο άτομο που μου ζητά να διακόψει τη συνδρομή του. Το περιοδικό πρέπει να χάλασε πραγματικά πολύ.

Πέντε λεπτά αργότερα

RE:

Ω, με συγχωρείτε! Κι ευχαριστώ για τη διευκρίνιση. Χαιρετισμούς. Ε.Ρ.

Εννιά μήνες αργότερα

(Χωρίς θέμα)

Η Έμι Ρότνερ σας εύχεται Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά.

Δύο λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή Έμι Ρότνερ, ναι μεν γνωρίζομαστε λιγότερο κι από το καθόλου, ωστόσο, σας ευχαριστώ για την αποστολή της εγκάρδιας και εξαιρετικά πρωτότυπης χριστουγεννιάτικης ευχής μέσω μαζικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου! Θα ήθελα να σας πληροφορήσω ως προς το εξής: το μαζικό ταχυδρομείο ταιριάζει στη μάζα, στην οποία όμως δεν ανήκω. Μ.Φ.Χ.*
Λέο Λάικε

Δεκαοκτώ λεπτά αργότερα

RE:

Με συγχωρείτε για τη γραπτή ενόχληση, κύριε Μ.Φ.Χ. Λάικε. Από δική μου απροσεξία μπήκατε στη λίστα των επαφών

* Συντομογραφία του «Με φιλικούς χαιρετισμούς». (Σ.τ.Μ.)

μου, όταν λίγους μήνες πριν ήθελα να διακόψω μια συνδρομή και κατά λάθος είχα βρει την ηλεκτρονική σας διεύθυνση. Θα σας διαγράψω αμέσως.

ΥΓ. Εάν σκεφτείτε καμιά πιο πρωτότυπη διατύπωση της ευχής «Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά», να την πείτε και σ' εμένα. Μέχρι τότε, σας εύχομαι Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά. Έ. Ρότνερ

Έξι λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Σας εύχομαι καλές γιορτές και ο καινούργιος χρόνος να συγκαταλεχθεί στους ογδόντα καλύτερούς σας. Και αν στο μεταξύ γίνετε συνδρομητής άσημων ημερών, τότε διακόψτε τη συνδρομή σας –κατά λάθος– στέλνοντας μήνυμα στη δική μου ηλεκτρονική διεύθυνση. Λέο Λάικε

Τρία λεπτά αργότερα

RE:

Έχω εντυπωσιαστεί! Μ.Φ.Χ. Ε.Ρ.

Τριάντα οκτώ μέρες αργότερα

Θέμα: Ούτε ένα ευρώ!

Αξιότιμη διεύθυνση των εκδόσεων *Like*, χάρισα με το περιοδικό σας τρεις φορές γραπτώς και δύο τηλεφωνικώς (μιλώντας με κάποια κυρία Χαν). Εάν, ωστόσο, συνεχίζετε να μου το στέλνετε, τότε το κάνετε σίγουρα από προσωπική σας ευχαρίστηση. Και με χαρά μου θα κρατήσω την ειδοποίηση πληρωμής των 186 ευρώ ως σουβενίρ για να μου θυμίζει το *Like*, όταν πια δε θα λαμβάνω άλλα τεύχη του. Μην υπολογίζετε, όμως, ότι θα πληρώσω έστω κι ένα ευρώ. Με εκτίμηση. Έ. Ρότνερ

Δύο ώρες αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή κυρία Ρότνερ, το κάνετε σκόπιμα; Ή πράγματι γίνετε συνδρομητρια άσχημων ημερών; Μ.Φ.Χ. Λέο Λάικε

Δεκαπέντε λεπτά αργότερα

RE:

Αγαπητέ κύριε Λάικε, αυτή τη στιγμή αισθάνομαι πραγματικά μεγάλη ντροπή. Έχω δυστυχώς ένα χρόνιο πρόβλημα με το *ei*, για να είμαι ακριβής ένα πρόβλημα με το *e* πριν από το *i*. Όταν γράφω γρήγορα και πρόκειται να ακολουθήσει ένα *i*, προλαβαίνει και τρυπώνει πάντα πρώτο ένα *e*. Και οι δύο άκρες των μεσαίων δαχτύλων μου παλεύουν μεταξύ τους πάνω στο πληκτρολόγιο. Η αριστερή θέλει να είναι πιο γρήγορη από τη δεξιά. Κι αυτό συμβαίνει διότι γεννήθηκα αριστερόχειρας και στο σχολείο με έκαναν δεξιόχειρα, γεγονός που μέχρι σήμερα δε μου συγχώρησε το αριστερό μου χέρι. Πάντα βάζει με το ακροδάχτυλό του ένα *e*, προτού το δεξί μου χέρι προλάβει να τοποθετήσει ένα *i*. Με συγχωρείτε για την ενόχληση, δεν πρόκειται (κατά πάσα πιθανότητα) να ξανασυμβεί. Καλό βράδυ. Έ. Ρότνερ

Τέσσερα λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή κυρία Ρότνερ, μου επιτρέπετε να σας κάνω μια ερώτηση; Να κάνω τώρα και μια δεύτερη; Πόση ώρα σάς πήρε να γράψετε το e-mail με την παρουσίαση του προβλήματός σας; Φ.* Λέο Λάικε

* Συντομογραφία του «Φιλικά». (Σ.τ.Μ.)

Τρία λεπτά αργότερα

RE:

Ορίστε και δύο δικές μου ερωτήσεις: πόση ώρα υπολογίζετε εσείς; Και γιατί ρωτάτε;

Οκτώ λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Υπολογίζω ότι δε χρειαστήκατε παραπάνω από είκοσι δευτερόλεπτα. Εάν είναι έτσι, τότε πρέπει να σας συγχαρώ. Σε τόσο λίγη ώρα συντάξατε ένα άψογο μήνυμα. Μ' έκανε να χαμογελάσω, κάτι που δεν πρόκειται να μου ξανασυμβεί σήμερα το βράδυ. Και ρωτώ για τον εξής λόγο: αυτή την εποχή ασχολούμαι επαγγελματικά με τη γλώσσα των ηλεκτρονικών μηνυμάτων. Και επανέρχομαι στην αρχική μου ερώτηση: όχι πάνω από είκοσι δευτερόλεπτα, σωστά;

Τρία λεπτά αργότερα

RE:

Όστε έτσι λοιπόν, ασχολείστε επαγγελματικά με τα e-mail. Ακούγεται συναρπαστικό, αισθάνομαι, εντούτοις, λιγάκι σαν πειραματόζωο. Δεν πειράζει όμως. Έχετε μήπως δική σας ιστοσελίδα; Εάν δεν έχετε, θα θέλατε ν' αποκτήσετε; Και αν έχετε ήδη, θα θέλατε μια ωραιότερη; Διότι επαγγελματικά ασχολούμαι με τη δημιουργία ιστοσελίδων. (Μου πήρε ακριβώς δέκα δευτερόλεπτα έως εδώ, σταμάτησα γιατί παρεμβλήθηκε ένα επαγγελματικό τηλεφώνημα, από αυτά, όμως, με τα οποία ξεμπερδεύεις πάντα γρήγορα.)

Δυστυχώς, η εκτίμησή σας σχετικά με το τετριμμένο e-mail μου ήταν πολύ λανθασμένη. Το σίγουρο είναι ότι μου έκλεψε τρία ολόκληρα λεπτά της ζωής μου. Και ποιος ξέρει κι αν ήταν για καλό! Θα με ενδιέφερε, όμως, να μάθω κάτι ακόμη.

Για ποιο λόγο υποθέσατε ότι έγραψα το mail με την παρουσία του προβλήματός μου μόνο μέσα σε είκοσι δευτερόλεπτα; Και προτού σας αφήσω για πάντα στην ησυχία σας (εκτός και αν το περιοδικό *Like* μου ξαναστείλει ειδοποίηση πληρωμής), με ενδιαφέρει και κάτι άλλο. Γράφετε στην αρχή του mail σας: *Μου επιτρέπετε να σας κάνω μια ερώτηση; Να κάνω τώρα και μια δεύτερη; Πόση ώρα σας πήρε...*; κτλ. Ως συνέχεια των δικών σας ερωτήσεων, σας θέτω δύο δικές μου. Πρώτον, πόση ώρα χρειαστήκατε για το συγκεκριμένο αστέιο; Δεύτερον, αυτή είναι η αίσθηση του χιούμορ σας;

Μιάμιση ώρα αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή άγνωστη κυρία Ρότνερ, θα σας απαντήσω αύριο. Κλείνω τώρα τον υπολογιστή μου. Καλό βράδυ ή καλή νύχτα, ανάλογα με το πότε θα διαβάσετε το μήνυμα. Λέο Λάικε

Τέσσερις μέρες αργότερα

Θέμα: Ανοιχτά ερωτήματα

Αγαπητή κυρία Ρότνερ, συγχωρήστε με για το γεγονός ότι σας απαντώ μόλις σήμερα, μα η ζωή μου αυτή την περίοδο βρίσκεται σε αναταραχή. Θέλατε να μάθετε για ποιο λόγο υπέθεσα λανθασμένα πως δε χρειαστήκατε πάνω από είκοσι δευτερόλεπτα για την παρουσίαση του προβλήματός σας. Λοιπόν, η ανάγνωση των e-mail σας κυλά σαν νερό, εάν μου επιτρέπεται τούτη η εκτίμηση. Θα μπορούσα να ορκιστώ ότι είστε άνθρωπος ταχύγλωσσος και ταχυγράφος, αλέγρος τύπος, για τον οποίον η καθημερινότητα δεν μπορεί να κυλήσει ποτέ αρκετά γρήγορα. Διαβάζοντας τα e-mail σας καταλαβαίνω ότι δεν είναι γραμμένα με παύσεις. Ο τόνος και ο ρυθμός τους μου φανερώνουν δυναμισμό, ένταση, σβελτάδα,

ναι, ακόμη και μια κάποια ψυχική διέγερση. Σαν εσάς δε γράφει σίγουρα κάποιος με χαμηλή πίεση. Λες και οι αυθόρμητες σκέψεις σας ρέουν ασυγκράτητα μέσα στα κείμενά σας. Η γλωσσική ακρίβεια και ο επιδέξιος και εύστοφος χειρισμός των λέξεων χαρακτηρίζει τον τρόπο γραφής σας. Όταν, όμως, δηλώνετε ότι για το mail σας με θέμα το *ει* χρειαστήκατε πάνω από τρία λεπτά, τότε μπορεί και να σχημάτισα λανθασμένη εικόνα για εσάς.

Αναρωτηθήκατε, δυστυχώς, για την αίσθηση του χιούμορ μου πρόκειται για ένα λυπηρό κεφάλαιο. Για να μπορείς να κάνεις χιούμορ, πρέπει να το έχεις λιγάκι μέσα σου. Και, για να είμαι ειλικρινής, τον τελευταίο καιρό διακατέχομαι από παντελή έλλειψη χιούμορ. Ανακαλώντας στη μνήμη μου τις τελευταίες μέρες και βδομάδες, το χαμόγελό μου σβήνει. Αυτή, ωστόσο, είναι η προσωπική μου ιστορία και δεν έχει καμιά θέση εδώ. Παρ' όλα αυτά, σας ευχαριστώ για τη φρεσκάδα σας. Μου ήταν εξαιρετικά ευχάριστο να συνδιαλέγομαι μαζί σας. Πιστεύω πως όλα τα ερωτήματα απαντήθηκαν κατά το δυνατόν. Και θα χαρώ εάν και πάλι πέσετε τυχαία πάνω στη διεύθυνσή μου. Για ένα μόνο πράγμα σάς παρακαλώ: διακόψτε επιτέλους τη συνδρομή σας στο περιοδικό *Like*, καταντά πλέον λιγάκι εκνευριστικό. Ή μήπως να το έκανα εγώ; Με εγκάρδιους χαιρετισμούς. Λέο Λάικε

Σαράντα λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητέ κύριε Λάικε, θέλω να σας εξομολογηθώ κάτι. Όντως δε χρειάστηκα πάνω από είκοσι δευτερόλεπτα για το mail με την παρουσίαση του προβλήματός μου. Εκνευρίστηκα μονάχα με τη δική σας εκτίμηση σχετικά με το πόσο γρήγορα και πρόχειρα γράφω ηλεκτρονικά μηνύματα. Ναι μεν είχατε δι-

κιο, αλλά δεν είχατε κανένα δικαίωμα να το γνωρίζετε εκ των προτέρων. Εντάξει λοιπόν' ακόμη κι αν (τον τελευταίο καιρό) δεν έχετε καθόλου χιούμορ, τα πάτε προφανώς αρκετά καλά με τα e-mail. Με εντυπωσίασε ο τρόπος με τον οποίο με ψυχολογήσατε τόσο αυθόρμητα! Είστε καθηγητής πανεπιστημίου στο τμήμα της Γερμανικής Φιλολογίας; Με εγκάρδιους χαιρετισμούς. Έμι Ρότνερ, «Η Αλέγγρα»

Δεκαοκτώ μέρες αργότερα

Θέμα: Γεια σας

Γεια σας, κύριε Λάικε. Ήθελα μόνο να σας πω πως οι τύποι από το περιοδικό *Like* δε μου ξαναέστειλαν τεύχος. Πρόκειται για δική σας παρέμβαση; Παρεμπιπτόντως, θα μπορούσατε να δώσετε ένα σημείο ζωής. Για παράδειγμα, ακόμη δε γνωρίζω εάν είστε καθηγητής πανεπιστημίου. Το Google πάντως δε σας ξέρει ή καταφέρνει καλά να αποκρύπτει την ταυτότητά σας. Επίσης, έφτιαξε λιγάκι το χιούμορ σας; Έχουν έρθει εξάλλου οι Απόκριες κι έτσι δεν έχετε ανταγωνισμό. Με εγκάρδιους χαιρετισμούς. Έμι Ρότνερ

Δύο ώρες αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή κυρία Ρότνερ, είναι ωραίο που μου γράφετε, σας είχα σχεδόν πεθυμήσει. Παραλίγο να γινόμουν συνδρομητής στο *Like*. (Προσοχή, ξυπνάει μέσα μου το χιούμορ!) Πράγματι με αναζητήσατε στο Google; Το βρίσκω εξαιρετικά κολακευτικό. Για να είμαι, ωστόσο, ειλικρινής, δε μου αρέσει και τόσο που σας δίνω την εντύπωση του «καθηγητή πανεπιστημίου». Με περνάτε για κανέναν παλιόγερο, έτσι δεν είναι; Άκαμπτος χαρακτήρας, σχολαστικός, ξερόλας. Λοιπόν, δε θα προσπαθήσω με νύχια και με δόντια να σας πείσω για

το αντίθετο, κάτι τέτοιο θα ήταν δυσάρεστο. Πιθανότατα, ο τρόπος που γράφω αυτή την περίοδο με κάνει απλώς να φαίνομαι πιο μεγάλος απ' όσο είμαι. Και για να σας εκφράσω την υποψία μου, θεωρώ πως ο δικός σας τρόπος γραφής μαρτυρά έναν άνθρωπο νεότερο απ' αυτό που στ' αλήθεια είστε. Παρεμπιπτόντως, είμαι σύμβουλος επικοινωνίας και βοηθός πανεπιστημίου στον τομέα της ψυχολογίας. Αυτή την περίοδο δουλεύουμε πάνω σε μια έρευνα σχετικά με την επίδραση των e-mail στη γλωσσική συμπεριφορά μας και –αυτό είναι και το πιο ενδιαφέρον κομμάτι της έρευνας– για τα e-mail ως μέσο μεταφοράς συναισθημάτων. Γι' αυτόν το λόγο, τείνω ν' αντιμετωπίζω τα πράγματα σύμφωνα με την επαγγελματική μου κατάρτιση· σας υπόσχομαι, ωστόσο, πως θα συγκρατηθώ από εδώ και στο εξής.

Σας εύχομαι να αντέξετε τον εορτασμό της Αποκριάς. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις μου, έχετε σίγουρα προμηθευτεί ήδη ένα σωρό χάρτινες μύτες και καραμούζες. :-)

Να είστε καλά. Λέο Λάικε

Είκοσι δύο λεπτά αργότερα

RE:

Αγαπητέ κύριε ψυχολογολόγε, θα σας κάνω ένα τεστ. Ποια, πιστεύετε, από τις παραπάνω προτάσεις σας υπήρξε για μένα η πιο ενδιαφέρουσα – τόσο ενδιαφέρουσα, μάλιστα, ώστε να πρέπει να σας θέσω αμέσως μια ερώτηση επ' αυτού; (Δε θα σας έκανα ένα τεστ πριν;)

Κι έχω και μια καλή συμβουλή σχετικά με το χιούμορ σας. Η πρότασή σας «Παραλίγο να γινόμουν συνδρομητής στο Like» μου έδωσε αφορμή να ελπίζω! Δυστυχώς, όμως, καταστρέψατε την ελπίδα μου με τη συμπληρωματική παρατήρησή σας «Προσοχή, ξυπνάει μέσα μου το χιούμορ!» – απλώς

παραλείψτε την! Και βρήκα αστειό αυτό που γράψατε για τις χάρτινες μύτες και τις καραμούζες. Έχουμε ολοφάνερα την ίδια έλλειψη χιούμορ. Έχετε μου εμπιστοσύνη πως μπορώ να διακρίνω την ειρωνεία σας και αποφύγετε τη χρήση των smiley! Να είστε καλά, ευχαριστιέμαι πραγματικά την κουβέντα μαζί σας. Έμι Ρότνερ

Δέκα λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή Έμι Ρότνερ, ευχαριστώ για τις συμβουλές σας περί χιούμορ. Στο τέλος θα καταφέρετε να βγάλετε το χιουμορίστα από μέσα μου. Ωστόσο, σας ευχαριστώ περισσότερο για το τεστ! Μου δίνει τη δυνατότητα να σας δείξω πως πράγματι δεν είμαι ο τύπος του ηλικιωμένου, αυτάρεσκου και δεσποτικού καθηγητή πανεπιστημίου. Εάν ήμουν, θα υπέθετα πως η πιο ενδιαφέρουσα πρόταση για εσάς είναι: *Αυτή την περίοδο δουλεύουμε πάνω σε μια έρευνα... για τα e-mail ως μέσο μεταφοράς συναισθημάτων.* Ως προς αυτό είμαι σίγουρος. Αυτή που σας ενδιαφέρει περισσότερο είναι: *Και για να σας εκφράσω την υποψία μου, θεωρώ πως ο δικός σας τρόπος γραφής μαρτυρά έναν άνθρωπο νεότερο απ' αυτό που στ' αλήθεια είστε.* Έτσι, ανακύπτει για εσάς αναγκαστικά το ερώτημα: τι τον κάνει να πιστεύει πως το κατάλαβε; Και επιπρόσθετα: πόσων χρόνων με κάνει; Σωστά;

Οκτώ λεπτά αργότερα

RE:

Λέο Λάικε, καλέ, εσείς είστε διαόλου κάλτσα! Λοιπόν, παραθέστε μου τώρα γερά επιχειρήματα ως προς το γιατί πρέπει να είμαι μεγαλύτερη από αυτό που μαρτυρά το γράψιμό μου. Και για να γίνω πιο ακριβής: πόσων ετών με κάνουν τα μη-

νύματά μου; Πόσων ετών είμαι; Γιατί; – Και όταν λύσετε τις παραπάνω ασκήσεις, μαντέψτε τότε και τι νούμερο παπούτσι φοράω. Να είστε καλά. Έμι

(Περνάω πράγματι ωραία μαζί σας!)

Σαράντα πέντε λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Γράφετε σαν τριαντάρα. Είστε, όμως, γύρω στα σαράντα – ας πούμε, σαράντα δύο. Και πώς νομίζω ότι το καταλαβαίνω; Μια τριαντάρα δε διαβάζει τακτικά *Like*. Ο μέσος όρος ενός συνδρομητή του *Like* ανέρχεται στα πενήντα χρόνια. Εσείς, ωστόσο, είστε νεότερη, διότι επαγγελματικά ασχολείστε με ιστοσελίδες, έτσι επιστρέφουμε πάλι στα τριάντα, ίσως μάλιστα και πιο κάτω. Παρ' όλα αυτά, μια τριαντάχρονη δεν εύχεται σε πελάτες μέσω μαζικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου «Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά». Και, τελειώνοντας, ονομάζεστε Έμι, άρα Έμα. Γνωρίζω τρεις γυναίκες με το συγκεκριμένο όνομα, και όλες είναι πάνω από σαράντα. Στην ηλικία των τριάντα δε χρησιμοποιείς το όνομα Έμα, το χρησιμοποιείς κάτω από τα είκοσι, αλλά εσείς δεν είστε κάτω από είκοσι, διαφορετικά θα χρησιμοποιούσατε λέξεις όπως «κουλ», «προχώ», «γαμάτο», «και καλά», «τζίζας» και παρόμοιες. Εκτός αυτού, ούτε θα ήσασταν τόσο προσεκτική στην ορθογραφία, ούτε οι προτάσεις σας θα ήταν ολοκληρωμένες. Και σε τελική ανάλυση, θα είχατε κάτι καλύτερο να κάνετε από το να συνδιαλέγεστε με έναν υποτιθέμενο καθηγητή χωρίς χιούμορ και να σας ενδιαφέρει η εκτίμησή του σχετικά με την ηλικία σας. Και κάτι ακόμη για το «Έμι»: εάν μια γυναίκα ονομάζεται Έμα και το γράψιμό της φανερώνει νεότερο άνθρωπο απ' όσο είναι στην πραγματικότητα, επειδή π.χ. αισθάνεται πολύ νεότερη, δεν την αποκαλούν Έμα αλλά Έμι. Ορί-

στε και το συμπέρασμά μου, αγαπητή κυρία Έμι Ρότνερ: γράφετε σαν τριαντάρα, είστε όμως σαράντα δύο. Έτσι δεν είναι; Φοράτε 36 νούμερο παπούτσι. Είστε μικρόσωμη, λεπτοκαμωμένη και αλέγρα, κι έχετε κοντά σκούρα μαλλιά. Και είστε σκέτος χείμαρρος όταν μιλάτε. Έτσι δεν είναι; Καλό βράδυ. Λέο Λάικε

Την επόμενη μέρα

Θέμα: ;;;

Αγαπητή κυρία Ρότνερ, προσβληθήκατε; Κοιτάξτε, δε σας γνωρίζω καθόλου. Από πού κι ως πού να ξέρω την ηλικία σας; Ίσως είστε είκοσι, ίσως εξήντα. Ίσως έχετε ύψος ένα και ενενήντα και ζυγίζετε εκατό κιλά. Ίσως φοράτε 46 νούμερο παπούτσι – και γι' αυτόν το λόγο, έχετε μόνο τρία ζευγάρια παπούτσια, ειδική παραγγελία. Για να μπορέσετε να χρηματοδοτήσετε την παραγγελία ενός τέταρτου ζευγαριού, αναγκαστήκατε να διακόψετε τη συνδρομή στο περιοδικό *Like* και να κρατάτε τους πελάτες καλοπιάνοντάς τους με χριστουγεννιάτικες ευχές. Ελάτε τώρα, μη θυμώνετε. Διασκέδασα πολύ με τις συγκεκριμένες εκτιμήσεις, είχα μόνο μια σχηματική εικόνα σας μπροστά μου και προσπάθησα με υπερβολική ακρίβεια να τη μοιραστώ μαζί σας. Πραγματικά δεν ήθελα να έρθω υπερβολικά κοντά σας. Φιλικά. Λέο Λάικε

Δύο ώρες αργότερα

RE:

Αγαπητέ «κύριε καθηγητά», μου αρέσει το χιούμορ σας. Απέχει μόνο ένα ημιτόνιο από τη χρόνια σοβαρότητά σας και γι' αυτόν το λόγο ηχεί ιδιαίτερα περίεργο! Θ' απαντήσω αύριο. Χαίρομαι από τώρα! Έμι

Επτά λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Ευχαριστώ! Τώρα μπορώ να κοιμηθώ ήσυχος. Λέο

Την επόμενη μέρα

Θέμα: Δυο βήματα πιο κοντά

Αγαπητέ Λέο, παραλείπω το «Λάικε». Κι εσείς κάντε το ίδιο με το «Ρότνερ». Απόλαυσα πολύ τα χθεσινά σας e-mail, τα διάβασα πολλές φορές. Θα ήθελα να σας κάνω ένα κομπλιμέντο. Βρίσκω συναρπαστικό το γεγονός ότι ασχολείστε έτσι με έναν άνθρωπο τον οποίο ούτε γνωρίζετε, ούτε έχετε δει κι ούτε πρόκειται προφανώς να δείτε ποτέ σας, από τον οποίο δεν έχετε να περιμένετε τίποτα, αφού δε γνωρίζετε καν εάν αυτός έχει κάτι να σας προσφέρει. Δεν πρόκειται για ένα τυπικό αντρικό γνώρισμα και αυτό είναι κάτι που εκτιμώ σ' εσάς. Θα ήθελα να το ξέρετε. Λοιπόν, επιτρέψτε μου τώρα να ασχοληθώ με μερικά σημεία:

1) Έχετε μεγάλη ψύχωση με τις χριστουγεννιάτικες ευχές μέσω μαζικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Πώς την αποκτήσατε; Φαίνεται ότι αρρωσταίνετε μέχρι θανάτου όταν σας εύχονται «Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά». Ωραία, σας υπόσχομαι ότι δεν πρόκειται να το ευχηθώ ξανά, ποτέ των ποτών! Παρεμπιπτόντως, βρίσκω εκπληκτικό το ότι προσπαθείτε από μια τέτοια ευχή να βγάλετε συμπεράσματα σχετικά με την ηλικία ενός ανθρώπου. Εάν σας έλεγα «Καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος» θα ήμουν δέκα χρόνια νεότερη;

2) Λυπάμαι, αγαπητέ Λέο, ψυχογλωσσολόγε, αλλά το ότι μια γυναίκα δεν μπορεί να είναι κάτω από τα είκοσι εάν δε χρησιμοποιεί εκφράσεις όπως «κουλ», «γαμώ» και «τζίζας», μου κάνει λίγο σαν απόφθεγμα «αρχιπροφέσορα» χωρίς επα-

φή με την πραγματικότητα. Και σε καμιά περίπτωση δεν παλεύω να γράψω έτσι, ώστε εσείς να θεωρήσετε ότι είμαι μικρότερη από είκοσι. Ποιος ξέρει, όμως, τι γίνεται στ' αλήθεια;

3) Γράφω σαν τριαντάρα, λέτε. Μια τριαντάρα, ωστόσο, δε διαβάζει *Like*, συνεχίζετε. Επ' αυτού, ευχαρίστως να ξεκαθαρίσω κάτι. Είχα γίνει συνδρομήτρια στο περιοδικό *Like* για τη μητέρα μου. Τι έχετε να πείτε τώρα; Είμαι τελικά νεότερη απ' όσο γράφω;

4) Και με αυτό το θεμελιώδες ερώτημα σας αφήνω. Δυστυχώς, έχω ένα ραντεβού. (Κατηχητικό; Σχολή χορού; Μανικιούρ; Τσάι με φίλες; Σκεφτείτε το με την ησυχία σας και διαλέξτε.)

Σας εύχομαι καλή συνέχεια, Λέο! Έμι

Τρία λεπτά αργότερα

RE:

Αχ ναι, Λέο, θέλω να σας εξομολογηθώ και κάτι ακόμη. Δεν τα πήγατε καθόλου άσχημα με το νούμερο του παπουτσιού μου. Φοράω 37. (Δε χρειάζεται, όμως, να μου κάνετε δώρο παπούτσια, έχω απ' όλα.)

Τρεις μέρες αργότερα

Θέμα: Κάτι λείπει

Αγαπητέ Λέο, όταν δε μου γράφετε επί τρεις μέρες, αισθάνομαι τα εξής δύο πράγματα: 1) Απορώ. 2) Μου λείπει κάτι. Και τα δύο μου είναι δυσάρεστα. Κάντε κάτι γι' αυτό! Έμι

Την επόμενη μέρα

Θέμα: Επιτέλους, μήνυμα εστάλη!

Αγαπητή Έμι, προς υπεράσπισή μου δηλώνω τα εξής: σας

έγραφα καθημερινά, δεν έστειλα, όμως, κανένα μήνυμα· όχι, αντιθέτως, τα διέγραψα όλα. Κι αυτό διότι μέσω της επικοινωνίας μας έφτασα σ' ένα επικίνδυνο σημείο. Η λεγόμενη Έμι με 37 νούμερο παπούτσι έχει αρχίσει σιγά σιγά να μ' ενδιαφέρει και πέρα από το πλαίσιο της μέχρι τώρα επικοινωνίας μας. Και όταν η λεγόμενη Έμι με 37 νούμερο παπούτσι διαπιστώνει εξ αρχής ότι πρόκειται για έναν άνθρωπο τον οποίο «δεν πρόκειται προφανώς να δω ποτέ μου», έχει απόλυτο δίκιο και συμμερίζομαι την άποψή της. Βρίσκω πολύ έξυπνο, εξαιρετικά έξυπνο θα έλεγα, πως θεωρούμε δεδομένο το γεγονός ότι δεν πρόκειται να συναντηθούμε ποτέ. Διότι δε θα ήθελα να υποβιβάσουμε την επικοινωνία μας στο επίπεδο των γνωριμιών μέσω αγγελίας ή ενός chat room.

Λοιπόν, στέλνω επιτέλους τούτο το e-mail, ώστε η λεγόμενη Έμι με 37 νούμερο παπούτσι να έχει τουλάχιστον κάτι από μένα στα εισερχόμενά της. (Το κείμενο δεν είναι συναρπαστικό, το γνωρίζω, είναι μόνο ένα μέρος των όσων ήθελα να σας γράψω.) Να είστε καλά. Λέο

Είκοσι τρία λεπτά αργότερα

RE:

Όστε έτσι, αυτός ο Λέο ο ψυχολογολόγος δε θέλει να μάθει για την εξωτερική εμφάνιση αυτής της κάποιας Έμι με 37 νούμερο παπούτσι; Λέο, δε σας πιστεύω! Κάθε άντρας θέλει να γνωρίζει την εξωτερική εμφάνιση της γυναίκας με την οποία συνομιλεί χωρίς να γνωρίζει πώς αυτή είναι στην πραγματικότητα. Διότι έτσι μόνο θα ξέρει εάν θέλει ή όχι να συνεχίσουν την επικοινωνία. Ή μήπως δεν είναι έτσι; Εγκάρδια, η κάποια 37άρα Έμι

Οκτώ λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Να θεωρήσω ότι το προηγούμενο μήνυμά σας ήταν πιο πολύ ένα ξέσπασμα, έτσι δεν είναι; Σε καμία περίπτωση δε χρειάζεται να γνωρίζω την εξωτερική σας εμφάνιση εάν μου δίνετε τέτοιες απαντήσεις, Έμι. Έχω ούτως ή άλλως την εικόνα σας μπροστά μου, κάτι για το οποίο ούτε καν η ψυχολογία είναι απαραίτητη. Λέο

Είκοσι ένα λεπτά αργότερα

RE:

Κάνετε λάθος, κύριε Λέο. Απολύτως ήρεμη έγγραψα τα παραπάνω. Πού να δείτε ένα πραγματικό ξέσπασμά μου! Κατά τ' άλλα, έχετε βασικά την τάση να μην απαντάτε στις ερωτήσεις μου, έτσι δεν είναι; (Όταν ρωτάτε «έτσι δεν είναι;» πώς να δείχνετε, άραγε;) Ας έρθω, όμως, στο σημερινό σας μήνυμά-βόμβα, όπου όσα γράφετε δε δένουν μεταξύ τους. Επισημαίνω τα εξής ζητήματα:

1) Μου γράφετε e-mail και δεν τα στέλνετε.

2) Έχετε αρχίσει σιγά σιγά να ενδιαφέρεστε για μένα και πέρα από το πλαίσιο της μέχρι τώρα επικοινωνίας μας. Τι σημαίνει αυτό; Μα το πλαίσιο της επικοινωνίας μας δεν είναι αποκλειστικά το αμοιβαίο ενδιαφέρον για ένα εντελώς άγνωστο άτομο;

3) Βρίσκετε πολύ έξυπνο, όχι, βρίσκετε εξαιρετικά έξυπνο το γεγονός ότι δε θα συναντηθούμε ποτέ. Σας ζηλεύω για την παράφορη προσήλωσή σας στην εξυπνάδα!

4) Δε θέλετε επικοινωνία τύπου chat room. Και τι θέλετε λοιπόν; Για ποιο πράγμα να συνομιλούμε, έτσι ώστε να μην αρχίσετε σιγά σιγά να ενδιαφέρεστε για μένα πέρα από «το πλαίσιο»;

5) Και για τη διόλου απίθανη περίπτωση όπου δε θα απαντήσετε σε καμιά από τις παραπάνω ερωτήσεις: είπατε προηγουμένως ότι το συγκεκριμένο μήνυμά σας ήταν μόνο ένα μέρος των όσων θέλατε να μου γράψετε. Μη διστάσετε να μου γράψετε και τα υπόλοιπα. Απολαμβάνω την κάθε σας λέξη! Μου αρέσει πολύ να σας διαβάζω, αγαπητέ Λέο. Έμι

Πέντε λεπτά αργότερα

ΑΠ:

Αγαπητή Έμι, δεν είστε ο εαυτός σας, εάν δεν αριθμείτε τις σκέψεις σας με 1) 2) 3), έτσι δεν είναι; Περισσότερα αύριο. Καλό βράδυ. Λέο

Την επόμενη μέρα

(Χωρίς θέμα)

Αγαπητή Έμι, δε σας έχει κάνει ήδη εντύπωση πως δε γνωρίζουμε τίποτα ο ένας για τον άλλον; Κατασκευάζουμε εικονικές μορφές με τη φαντασία μας, δημιουργούμε απατηλά προφίλ ο ένας για τον άλλον. Η γοητεία των ερωτήσεων που θέτουμε έγκειται στο ότι παραμένουν αναπάντητες. Ναι, έχουμε αναγάγει σε τέχνη το να κεντρίζουμε την περιέργεια του άλλου και συνεχίζουμε να την υποδαυλίζουμε, με το να αρνούμαστε να την ικανοποιήσουμε. Προσπαθούμε να καταλάβουμε τι κρύβεται πίσω από τις γραμμές, τις προτάσεις, και σύντομα και πίσω από τα γράμματα των μηνυμάτων μας. Παλεύουμε με μανία να εκτιμήσουμε σωστά τον άλλον. Και συγχρόνως, είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στο να μη φανερώσουμε τίποτα το ουσιαστικό για τον εαυτό μας. Τι σημαίνει «τίποτα το ουσιαστικό»; Σημαίνει απολύτως τίποτα. Δεν έχουμε μιλήσει για τη ζωή μας, για την καθημερινότητά μας, για οτιδήποτε θα μπορούσε να είναι σημαντικό για τον έναν από εμάς.

Επικοινωνούμε σ' έναν κενό χώρο. Σαν φρόνιμα παιδιά ομολογήσαμε τι δουλειά κάνουμε. Σε θεωρητικό επίπεδο, θα μπορούσατε να μου φτιάξετε μια ωραία ιστοσελίδα, κι εγώ, σε πρακτικό επίπεδο, να σας φτιάξω (κακά) γλωσσοψυχογραφήματα. Αυτό είναι όλο. Γνωρίζουμε εξαιτίας ενός άθλιου περιοδικού ότι ζούμε στην ίδια μεγαλούπολη. Κάτι άλλο όμως; Όχι. Δεν υπάρχουν άλλοι άνθρωποι γύρω μας. Ζούμε στο πουθενά. Δεν έχουμε ηλικία· ούτε και πρόσωπα. Δεν ξεχωρίζουμε τη μέρα από τη νύχτα. Είμαστε άχρονοι. Και οι δυο έχουμε μόνο τις οθόνες μας, ο καθένας αυστηρά για τον εαυτό του, κι έχουμε ένα κοινό χόμπι: και οι δύο ενδιαφερόμαστε για ένα εντελώς άγνωστο άτομο. Μπράβο μας!

Και όσον αφορά το άτομό μου, έχω να ομολογήσω τα εξής: ενδιαφέρομαι τρελά για εσάς, αγαπητή Έμι! Μπορεί να μην ξέρω το γιατί, ξέρω, όμως, πως σίγουρα υπήρξε μια καθοριστική αφορμή γι' αυτό. Γνωρίζω, επίσης, πόσο παράλογο είναι τούτο το ενδιαφέρον, το οποίο ποτέ δε θ' άντεχε σε μια συνάντηση μαζί σας, όπως κι αν είστε εμφανισιακά, όποια κι αν είναι η ηλικία σας, όση από τη γοητεία σας στον γραπτό λόγο σας συνοδεύσει και σε μια τυχόν συνάντησή μας και, τέλος, όσο χιούμορ κι αν κρύβεται όχι μόνο στα μηνύματά σας αλλά και στις φωνητικές σας χορδές, στις κόρες των ματιών σας, στις άκρες των χειλιών σας, στα ρουθούνια σας. Έχω την υποψία ότι αυτό το «τρελό ενδιαφέρον» θρέφεται αποκλειστικά και μόνο από την ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα. Η οποιαδήποτε προσπάθεια να ξεφύγει από εκεί θα ναυαγούσε προφανώς οικτρά.

Ορίστε, λοιπόν, η ερώτηση-κλειδί, αγαπητή Έμι: εξακολουθείτε να θέλετε να σας στέλνω e-mail; (Τούτη τη φορά, θα βοηθούσε εξαιρετικά μια ξεκάθαρη απάντηση.) Να είστε πολύ πολύ καλά. Λέο

Είκοσι ένα λεπτά αργότερα

RE:

Αγαπητέ Λέο, αυτά κι αν ήταν πολλά! Πρέπει να έχετε ρεπό σήμερα. Ή μήπως θεωρείται κι αυτό δουλειά; Εξισώνονται οι υπερωρίες σας παίρνοντας ρεπό; Εκπίπτουν έτσι από την εφορία; Το ξέρω ότι κόβει και ράβει η γλώσσα μου. Ωστόσο, μόνο στον γραπτό λόγο. Και μόνο όταν αισθάνομαι αβεβαιότητα. Λέο, εσείς με κάνετε να νιώθω αβέβαιη. Μόνο ένα πράγμα είναι βέβαιο: ναι, θέλω να συνεχίσετε να μου γράφετε e-mail, εάν δε σας πειράζει. Και αν ούτε κι αυτό ήταν αρκετά ξεκάθαρο, προσπαθώ ακόμη μια φορά: ΝΑΙ, ΘΕΛΩ!!! E-MAIL ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΕΟ! E-MAIL ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΕΟ! E-MAIL ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΕΟ! ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΩ! ΕΙΜΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΑ E-MAIL ΤΟΥ ΛΕΟ!

Και τώρα πρέπει να μου ομολογήσετε για ποιο λόγο δεν υπήρξε αιτία αλλά μόνο μια «καθοριστική αφορμή» που σας έκανε να ενδιαφερθείτε για μένα. Μπορεί μεν να μην το καταλαβαίνω, ακούγεται όμως συναρπαστικό. Να είστε κι εσείς πολύ πολύ καλά και προσθέτω κι ακόμη ένα «πολύ»! Έμι

(ΥΓ. Το παραπάνω e-mail σας ήταν τέλειο! Χωρίς την παραμικρή αίσθηση χιούμορ, αλλά πραγματικά τέλειο!)

*Τη μεθεπόμενη μέρα***Θέμα: Καλά Χριστούγεννα**

Ξέρετε κάτι, αγαπητή Έμι; Θα πάω κόντρα στις συνήθειές μας και θα σας διηγηθώ σήμερα κάτι από τη ζωή μου. Την έλεγαν Μαρλένε. Τρεις μήνες πριν θα έγραφα: *Τη λένε Μαρλένε*. Πλέον χρησιμοποιώ παρελθοντικό χρόνο. Έπειτα από πέντε χρόνια παρόντος χωρίς μέλλον ανακάλυψα επιτέλους τον αόριστο. Δε θα σας κουράσω με λεπτομέρειες. Το καλύτερο κομμάτι της σχέσης μου με τη Μαρλένε ήταν πάντα η

καινούργια αρχή. Κι επειδή και στους δυο μας άρεσε παράφορα να ξεκινάμε από την αρχή, το κάναμε συχνά. Ήμασταν ο ένας για τον άλλον «η μεγάλη αγάπη της ζωής του», κάτι που δεν ίσχυε ποτέ όταν ήμασταν μαζί, παρά μόνο όταν προσπαθούσαμε να τα ξαναβρούμε.

Ναι, και το φθινόπωρο έφτασε τελικά η στιγμή· βρήκε κάποιον άλλον, κάποιον με τον οποίο μπορούσε να φανταστεί όχι μόνο να τσακώνεται αλλά και να είναι μαζί. (Δεν ξέρω, βέβαια, πώς μπορούσε να φανταστεί κάτι τέτοιο, αφού αυτός ήταν πιλότος σε μια ισπανική αεροπορική εταιρεία.) Όταν το έμαθα, αισθάνθηκα ξαφνικά πιο σίγουρος από ποτέ πως η Μαρλένε ήταν «η γυναίκα της ζωής μου» και ότι έπρεπε να κάνω τα πάντα για να μην τη χάσω για πάντα.

Για βδομάδες ολόκληρες έκανα τα πάντα και ακόμη περισσότερο. (Καλύτερα να μη σας κουράσω ούτε εδώ με λεπτομέρειες.) Και η Μαρλένε βρισκόταν πράγματι ένα βήμα προτού μου δώσει –και με αυτό τον τρόπο μάς δώσει– μια οριστικά τελευταία ευκαιρία: Χριστούγεννα στο Παρίσι. Σκόπευα –σας επιτρέπω να με κοροϊδέσετε με την ησυχία σας, Έμι– να της κάνω εκεί πρόταση γάμου, ο πανηλίθιος! Εκείνη ήθελε μόνο να περιμένει την επιστροφή του Ισπανού για να του μιλήσει για μένα και το Παρίσι· πίστευε πως του το όφειλε. Εγώ είχα έναν πόνο στο στομάχι, σιγά μην ήταν μόνο πόνος, είχα ένα ισπανικό Airbus στο στομάχι μου, όταν σκεφτόμουν τη Μαρλένε και εκείνο τον πιλότο. Αυτό συνέβη στις 19 Δεκέμβρη.

Το απόγευμα εκείνο, έλαβα –ούτε καν ένα τηλεφώνημα–, έλαβα ένα καταστροφικό e-mail της: *Λέο, δε γίνεται, δεν μπορώ, το Παρίσι θα ήταν πάλι ένα καινούργιο ψέμα. Σε παρακαλώ, συγχώρησέ με!* Ή κάτι παρόμοιο. (Όχι, όχι κάτι παρόμοιο, αυτολεξεί.) Απάντησα αμέσως: *Μαρλένε, θέλω να σε παντρευτώ! Είμαι απόλυτα αποφασισμένος. Θέλω να είμαι*

για πάντα μαζί σου. Το ξέρω πλέον πως μπορώ. Είμαστε φτιαγμένοι ο ένας για τον άλλον. Δείξε μου εμπιστοσύνη για τελευταία φορά. Σε παρακαλώ, ας τα συζητήσουμε όλα στο Παρίσι. Σε παρακαλώ, πες ναι στο Παρίσι.

Αυτά λοιπόν, κι έπειτα περίμενα απάντηση, περίμενα μία ώρα, δύο ώρες, τρεις ώρες. Στο μεσοδιάστημα, επικοινωνούσα κάθε είκοσι λεπτά με τον κωφάλαλο τηλεφωνητή του κινητού της, διάβαζα παλιά ερωτικά γράμματα αποθηκευμένα στον υπολογιστή, κοίταγα τις ψηφιακές ερωτικές φωτογραφίες μας, οι οποίες στο σύνολό τους είχαν τραβηχτεί στα αμέτρητα ταξίδια συμφιλίωσής μας. Κι έπειτα, κόλλαγε πάλι το βλέμμα μου με μανία στην οθόνη του υπολογιστή. Από εκείνο τον σύντομο και άκαρδο ήχο ειδοποίησης, όταν φτάνει νέο mail, από εκείνο το μικρό και γελοίο εικονίδιο κρεμόταν η ζωή μου με τη Μαρλένε και, όπως το έβλεπα τότε, και η μετέπειτα ζωή μου.

Έδωσα από μόνος μου μια προθεσμία στον πόνο μου μέχρι τις εννιά το βράδυ. Εάν η Μαρλένε δεν επικοινωνούσε μέχρι τότε, θα πέθαινε το Παρίσι και μαζί του και η τελευταία μας ευκαιρία. Ήταν 20:57. Και, ξαφνικά, ένας ήχος, ένας φάκελος στην οθόνη (μια ηλεκτρική εκκένωση, ένα έμφραγμα), ένα μήνυμα. Κλείνω για μερικά δευτερόλεπτα τα μάτια μου, μαζεύω τα άθλια απομεινάρια της θετικής σκέψης μου, συγκεντρώνομαι στην πολυπόθητη ειδοποίηση, στο Ναι της Μαρλένε, στο Παρίσι, στη ζωή μαζί της για πάντα. Ανοίγω τα μάτια, ανοίγω την ειδοποίηση. Και διαβάζω, διαβάζω, διαβάζω: *Η Έμι Ρότνερ σας εύχεται Καλά Χριστούγεννα και Καλή Πρωτοχρονιά.*

Αυτά όσον αφορά τη «μεγάλη ψύχωσή μου με τις χριστουγεννιάτικες ευχές μέσω μαζικού ηλεκτρονικού ταχυδρομείου». Καλό βράδυ. Λέο

Στην ηλεκτρονική θυρίδα του Λέο φτάνει κατά λάθος ένα e-mail της άγνωστης Έμι. Εκείνος της απαντάει από ευγένεια. Εκείνη συνεχίζει να του γράφει, διότι νιώθει να ελκύεται από αυτόν. Σύντομα ο Λέο θα παραδεχτεί ότι ενδιαφέρεται για την Έμι, παρόλο που καταλαβαίνει καλά ότι είναι παράλογο τούτο το ενδιαφέρον. Αλλά και η Έμι ομολογεί ότι ο Λέο είναι ένας πραγματικά υπέροχος άντρας.

Είναι θέμα χρόνου να συναντηθούν, και οι δυο όμως το καθυστερούν διότι η ιδέα και μόνο τους αναστατώνει. Πόσο μάλλον όταν η Έμι έχει έναν ευτυχημένο γάμο και ο Λέο προσπαθεί να κωνέψει μια αποτυχημένη σχέση.

Άραγε, τα απεσταλμένα, εισερχόμενα και αποθηκευμένα μηνύματα αγάπης θα αντέξουν σε μια συνάντηση; Κι αν ναι, τι θα συμβεί τότε;

**Μια διαδικτυακή ιστορία μοναξιάς και έρωτα,
με πρωταγωνιστές ανθρώπους τού σήμερα.**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΞ: 07925

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ